

Μητροπολίτης πρ. Καλαβρύτων: «Στάζει η ψυχή μου αίμα»

[/ Γνώμες](#)

Στο ζοφερό φαινόμενο των κλειστών ναών αναφέρθηκε για ακόμα μια φορά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρώην Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Αμβρόσιος σε ομιλία του στους Α' Χαιρετισμούς στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Φανερωμένης Αιγίου.

Ο Σεβασμιώτατος κατέθεσε πως στάζουν αίμα η ψυχή του και δάκρυα τα μάτια του γι' αυτή την κατάσταση...

Διαβάστε όλη την ομιλία:

Αδελφοί μου, δεν πρόκειται να σας κάνω κήρυγμα. Απλώς θέλω να σας καταθέσω τον πόνο της ψυχής μου. Δεν γνωρίζω εάν θα ζω και του χρόνου, ώστε να είμαι και πάλιν κοντά σας μια τέτοια ημέρα, γι' αυτό ακριβώς θέλω να καταθέσω τον πόνο της ψυχής μου προς εσάς, τους λίγους Αιγιώτες προσκυνητές της Παναγίας μας, της Τρυπητής, όσοι ήλθατε απόψε εδώ, διά να ψάλλουμε τους πρώτους

Χαιρετισμούς!

Τα μάτια της ψυχής μου στάζουν αίμα και τα μάτια του σώματός μου στάζουν καυτά δάκρυα, επειδή δεν ημπορώ να ατενίζω αυτό το θέαμα! Στους Χαιρετισμούς της Παναγίας μας οι Ναοί άλλοτε ήσαν κατάμεστοι! Σήμερα εδώ εις τον Ναόν της Φανερωμένης είμεθα μόλις 20 έως 30 άτομα!

Αδελφοί μου, τι σημαίνει αυτό;

Σημαίνει, ότι αλλοιώθηκε το περιεχόμενον της πίστεώς μας! Σημαίνει, ότι η Ηγεσία της Εκκλησίας επρόδωσε την αποστολήν της! Ναι, θα το επαναλάβω: Η Ορθοδοξία στην Ελλάδα μας προδόθηκε από την Εκκλησιαστική της Διοίκηση, δηλ. από εμέ και τους άλλους Αρχιερείς, που συγκροτούν την Ιεράν Σύνοδον της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Όταν ήμουν παιδί, έζησα τα μαύρα χρόνια της Κατοχής και του Συμμοριτοπολέμου! Χρόνια δύσκολα, κυριολεκτικώς μαύρα χρόνια! Τότε λοιπόν, έζησα το εξής φαινόμενον: Στις δυσκολίες και στις δοκιμασίες της ζωής οι άνθρωποι έτρεχαν στην Εκκλησία, διά να παρακαλέσουν τον Θεόν, και μάλιστα την Μεσίτρια του Γένους των ανθρώπων, την Παναγία μας, την Μητέρα μας, την Προστάτιδά μας, να μας προστατεύση!

Αντιμετωπίζαμε δηλαδή τις δυσκολίες της ζωής αγκαλιά με τον Θεόν! Ήμασταν μέσα στην αγκαλιά του Θεού! Εκάναμε αγρυπνίες, λιτανείες, παρακλήσεις, νηστείες κλπ. Κοινωνούσαμε των Αχράντων Μυστηρίων! Προσπαθούσαμε να είμεθα ενωμένοι με τον Θεόν, ώστε να βιώνουμε αυτό, το οποίον περιέχουν τα εξής λόγια: «πάντα ισχύω εν τω ενδυναμούντι με Χριστώ». Και το άλλο, το οποίον ψάλλομεν εις την Αρτοκλασίαν: «πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν, οι δε εκζητούντες τον Κύριον ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού!»

Ποια, λοιπόν, είναι η αλλοίωσις του περιεχομένου της πίστεώς μας; Ποια είναι η προδοσία της Ορθοδοξίας μας σήμερα στην Ελλάδα και όπου αλλού γίνεται; Οι διοικούντες σήμερα την Ελλάδα μας Πολιτικοί και Εκκλησιαστικοί Παράγοντες, δυστυχώς, είπον στον σύγχρονο άνθρωπο: «Άνθρωπε, ο Κορωνοϊός είναι μεγάλος κίνδυνος! Μεταδίδεται πολύ εύκολα! Κινδυνεύεις! Να κλεισθής, λοιπόν, στο σπίτι σου! Άφησε τον Θεό! Άφησε την Εκκλησία! Άφησε την Παναγία! Άφησε τους Αγίους σου! Κλείσου στον εαυτό σου, για να σωθής!».

Αυτό όμως είναι μία συνταγή καταστροφής! Επειδή, όταν ο άνθρωπος κλείνεται

στον εαυτό του, τότε αυτομάτως απομακρύνεται από τον Θεόν! Δεν έχει ελπίδα σωτηρίας ούτε σ' αυτή την ζωή, ούτε και στην αιωνιότητα!

Συνεπώς απόψε σας εκφράζω τον πόνο της ψυχής μου γι' αυτήν την αλλοίωσιν! Διότι αντί να είμεθα όλοι εδώ γονατιστοί σε μια κατάμεστη Εκκλησία και να παρακαλούμε την Υπεραγίαν Θεοτόκον με τα γνωστά λόγια «Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς», αντί να παρακαλούμε την Θεοτόκον, με τα επίσης γνωστά λόγια «την πάσαν ελπίδα μου εις Σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού φύλαξόν με υπό την σκέπην Σου», έχουμε κλεισθή στα σπίτια μας και προσπαθούμε να ζήσουμε και να επιβιώσουμε χωρίς τον Θεόν! Αυτό ακριβώς είναι η πλάνη, την οποίαν βιώνουμε σήμερα στην Ελλάδα!

Εύχομαι ο Θεός να μας συγχωρήσει γι' αυτό το μεγάλο έγκλημα! Είμεθα οι δολοφόνοι της Ορθοδόξου πίστεώς μας. Όχι, βέβαια, εσείς και εγώ, που είμαστε εδώ απόψε, αλλά γενικώτερα η Ελληνική Κοινωνία. Σήμερα η Κοινωνία των Ελλήνων χριστιανών, με την σιωπή της Εκκλησιαστικής Ηγεσίας της, είναι δολοφόνος της Ορθοδόξου πίστεώς μας.

Πριν έλθω εδώ μου τηλεφώνησαν κάποιοι πιστοί χριστιανοί και με παρεκάλεσαν με τα εξής λόγια: «Σεβασμιώτατε, βοηθήστε μας! Θέλουμε να εκκλησιασθούμε! Θέλουμε να παρακολουθήσουμε τους Χαιρετισμούς της Παναγίας μας, αλλά δεν μπορούμε, διότι η Αστυνομία είναι έξω από τον Ναόν της Φανερωμένης και ελέγχει τους εισερχομένους».

Έδωσα την εξής απάντησιν: «Παρακαλώ, μη με ανακατεύετε. Εγώ τώρα πλέον δεν ασχολούμαι με την εκκλησιαστική Διοίκησιν! Κάνετε ο,τι σας φωτίσει ο Θεός!»

Και δεν είναι μόνον η Αστυνομία! Εμπόδιον επίσης είναι και κάποιοι ζηλωτές χριστιανοί, οι οποίοι συνεπεία του Κορωνοϊού έχουν υποστεί πανικόν! Είναι τα θύματα από τον φόβον του Κορωνοϊού! Οι άνθρωποι αυτοί μεταβαίνουν εις τον Ναόν, φέροντες την γνωστήν μάσκαν. Αυτοί, λοιπόν, όταν ίδουν να εισέρχεται εις τον Ναόν ένας πιστός χωρίς να φέρη την δαιμονικής εμπνεύσεως μάσκαν, τηλεφωνούν αμέσως στην Αστυνομία και καταγγέλλουν το γεγονός, οπότε η Αστυνομία έρχεται μέσα στο Ναό παρά το γεγονός, ότι ο χριστιανικός Ναός, ως τόπος λατρείας του αληθινού Θεού, έχει το άβατον!

Και η Αστυνομία τι να κάμη; Έχει λάβει εντολές, οπότε οι αστυνομικοί οφείλουν να κάνουν το χρέος των. Έρχονται στο Ναό και βάζουν πρόστιμον τόσον εις τους πιστούς, όσον και εις τον Εφημέριον!

Αδελφοί μου, κλαίει, λοιπόν, η ψυχή μου! Ματώνει η ψυχή μου, ματώνουν και τα μάτια μου! Προσεύχομαι και λέγω: «Υπεραγία Θεοτόκε μη μας εγκαταλείψεις! Εμείς φεύγουμε από την αγκαλιά Σου! Φεύγουμε από την αγκαλιά του Χριστού μας!

Εσύ όμως, Παναγία μου, μη μας εγκαταλείπεις! Βάλε μας πάλι στην αγκαλιά Σου. Βάλε μας πάλι στο σωστό δρόμο! Κάνε την Ελλάδα να είναι και πάλι χώρα πιστών ανθρώπων στον αληθινό Θεό! Σώσε μας, Παναγία μου! Την πάσαν ελπίδα μου εις Σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην Σου». Αμήν!